

Flertallet (Fr. Andersen, Andreasen, Jacob Christensen, N. Frederiksen, Hauge, Henningsen, Kristjansen og Nøhr) har ikke kunnet fravige det Princip i de hidtil gældende Dyrtidslove, at det maa være overladt til Kommunalbestyrelsernes frie Skøn, hvorledes de mener bedst at kunne anvende de Midler, der stilles til Raadighed til kommunale Dyrtidsforanstaltninger. Flertallet mener fremdeles, at Skellet i den nugældende Dyrtidslov i Henseende til Statsrefusionen, efter som Foranstaltningerne kommer hele eller kun Dele af Befolkningen til gode, bør slettes. Hertil sigter Ændringsforslaget under Nr. 3, der tillige indeholder Bestemmelser om Prisnedsættelsen paa Brændsel.

Efter den af Flertallet foreslaaede nye § 2 vil der foruden de 9 Kr. pr. Indbygger til Nedsættelse af Brændselsprisen kunne anvendes indtil 10,60 Kr. pr. Indbygger til kommunale Dyrtidsforanstaltninger i de tre Kvartaler: 1. Juli 1918 til 31. Marts 1919.

Det er Udvalgets Opfattelse, at i alle de Tilfælde, hvor Kommunerne foretager Foranstaltninger efter Rabatmærkesystemet til Fordel for en begrænset Del af Beboerne, bør Hjælpen ydes uden Ansøgning, idet Ydelsen af Hjælp kun gøres afhængig af, at den paagældendes Indtægt er under en vis Størrelse.

Da der nu stilles større Beløb til Raadighed til Statsregulering, har man ment, at amtskommunale Dyrtidsforanstaltninger er mindre paakrævede, og Udvalget er derfor enedes om at foreslaa, at § 3 i Lovforslaget udgaar.

Flertallet mener at maatte fastholde Lovforslagets Bestemmelse om at stille Kommunerne frit i Henseende til, hvilke Arter af Skatter de vil benytte til Paalæg af Tillægsskat i Henhold til Dyrtidsloven.

Flertallet finder ingen rimelig Grund til at fritage militære Embedsmænd for Paalægning af Tillægsskat. De faar jo Del i de almindelige Stats- og kommunale Dyrtidsforanstaltninger og bevarer i øvrigt deres almindelige Skatteprivilegium. Flertallet

stiller derfor under Nr. 21 Ændringsforslag herom.

De øvrige af Flertallet og Udvalget stillede Ændringsforslag er nærmest af redaktionel og formel Karakter.

Et *Mindretal* (Klaus Berntsen, Martin Hansen, Jørgen Jensen, Emil Petersen og Pinholt) erkender, at de for Tiden herskende Forhold, hvorunder Dyrtiden føles mere og mere trykkende af store Dele af Befolkningen, nødvendiggør omfattende ekstraordinære Foranstaltninger til Lettelse af det økonomiske Tryk for Middelklassen og den vanskeligt stillede Del af Befolkningen. Mindretallet har søgt at finde en Løsning af Dyrtidslovgivningen, der hviler paa et mere rationelt Grundlag end den nugældende Lov om kommunale Dyrtidsforanstaltninger.

Efter den hidtil gældende kommunale Dyrtidslovgivning er Kommunalbestyrelserne bemyndigede til at gennemføre Foranstaltninger til Bedste for de under Dyrtiden vanskeligt stillede Beboere i Kommunerne dels ved at yde Forsyning med Naturalier uden Betaling eller til nedsat Pris, dels ved at yde direkte Pengehjælp. Endvidere kan Kommunalbestyrelserne gennemføre Foranstaltninger, hvorved der sikres samtlige Beboere i vedkommende Kommune de vigtigste Livsfornödenheder eller særlige Arter af disse til en lavere Pris end den almindelige Salgspris. Til Dyrtidsforanstaltninger for de vanskeligt stillede Beboere har Staten refunderet $\frac{2}{3}$ af Kommunernes Udgifter, medens den har refunderet $\frac{1}{3}$ af Udgiften til de Foranstaltninger, som er gennemførte til Bedste for samtlige Beboere i Kommunen.

Det af Indenrigsministeren fremsatte Lovforslag gaar i det væsentlige i samme Spor, dog med de Ændringer, at Staten yder $\frac{2}{3}$ Refusion ogsaa til almindelig Regulering for alle i Kommunen — dog indenfor et Beløb af 18 Kr. pr. Indbygger —, samt at Staten yder fuld Refusion for Udgifter til Nedsættelse af Brændsels-